

ЧОМУ УКРАЇНА ВИГРАЄ ВІЙНУ ПРОТИ РОСІЇ

Сьогодні українська армія є найбільшим та найдосвідченішим військовим активом Європи. Це близько мільйона загартованих у боях ветеранів, що стоять між російською армією та Варшавою, Берліном чи Парижем, чиї армії значно менші й не мають такого бойового досвіду.

Відомий історик та філософ Юваль Ноа Харарі у своїй статті у виданні **FT** стверджує, що всупереч наративам російської пропаганди, Україна перемагає у війні. Головним доказом цього є провал фундаментальної мети Росії — знищення української нації.

Автор зазначає, що цей погляд починають поділяти навіть скептики. Наприклад, Дональд Трамп, який ще в лютому 2025 року радив Президенту Зеленському здатися, тепер заявляє, що Україна «в змозі боротися і ПЕРЕМОГТИ».

Харарі нагадує, як у 2014 році Україна здавалася безпорадною, і Росія легко захопила Крим та частину сходу. Коли 24 лютого 2022 року почалося повномасштабне вторгнення, світ очікував падіння Києва за лічені дні. Західні партнери були настільки невпевнені в успіху, що пропонували Зеленському евакуацію. Однак його відповідь «Мені потрібна амуніція, а не евакуація» стала символом незламності. Українські сили шокували світ, відбивши наступ на столицю, а згодом, наприкінці 2022 року, провели блискучі контрнаступи, звільнивши значні території на Харківщині та Херсонщині.

Відтоді фронт стабілізувався. Хоча Росія намагається створювати ілюзію невпинного просування, її реальні здобутки мізерні. За 2025 рік, ціною колосальних втрат у 200-300 тисяч солдатів, російська армія захопила лише тонку смугу території, що становить близько 0,6% від площі України. З такими темпами, іронізує Харарі, їй знадобилося б сто років для повної окупації.

Більше того, зараз Росія контролює менше української землі, ніж у серпні 2022-го. Ця ситуація нагадує криваву безвихідь Першої світової війни, де за величезні жертви здобували метри випаленої землі. Тому тактичні відступи України задля збереження життів солдатів є виправданою стратегією, що дозволяє виснажувати ворога.

Вражаючими є успіхи України не лише на суші, але й на морі та в повітрі. На початку вторгнення Чорноморський флот РФ повністю домінував. Символом того часу стала фраза захисників Зміїного «Русский военный корабль, иди на х*й», адресована флагману «Москва». Невдовзі цей крейсер та багато інших російських кораблів опинилися на дні моря.

Завдяки інноваційному використанню дронів та ракет Україна фактично нейтралізувала морську перевагу Росії, змусивши залишки її флоту ховатися в далеких портах. У повітрі Росія так само не змогла здобути перевагу, зазнавши величезних втрат авіації. У відповідь вона вдалася до терору міст ракетами, на що Україна відповідає точними ударами по військових та інфраструктурних об'єктах у глибині російської території.

Усіх цих результатів Україна досягла без прямого втручання іноземних військ. Хоча підтримка НАТО є величезною, вона тривалий час була обмеженою, і багато видів озброєнь надавалися із запізненням. Харарі припускає, що якби повна допомога надійшла з самого початку, війна могла б закінчитися ще у 2023 році. Розуміючи свої військові невдачі, Росія змінила стратегію.

Тепер її головна ціль — воля західних союзників. Кремлівська пропаганда намагається переконати світ у неминучості перемоги РФ, щоб посіяти зневіру та змусити Захід припинити підтримку України. Піддатися цьому тиску, на думку автора, було б катастрофою не лише для України, а й для самого НАТО.

Харарі підкреслює, що сьогодні українська армія є найбільшим та найдосвідченішим військовим активом Європи. Це близько мільйона загартованих у боях ветеранів, що стоять між російською армією та Варшавою, Берліном чи Парижем, чиї армії значно менші й не мають такого бойового досвіду. На тлі постійних російських провокацій європейцям варто усвідомити, що українські збройні сили — це їхній найкращий щит.

Проте найголовніша перемога України, за словами Харарі, вже здобута і є незворотною. Справжня перемога у

війні — це не захоплення територій, а досягнення політичних цілей. Головною політичною метою Путіна було довести, що української нації не існує, що це штучне утворення, а українці — це росіяни. Він розпочав війну, щоб стерти українську ідентичність.

Натомість він досяг протилежного. Своім вторгненням, своїми звірствами Росія навіки зацементувала українську націю. Нації, як пише Харарі, складаються не із землі, а з історій та спогадів. Пам'ять про цю війну, про героїчний опір та величезні жертви, живитиме український патріотизм для багатьох прийдешніх поколінь. У цьому і полягає повна і остаточна поразка Путіна.

Оригінал: Why Ukraine is winning the war | The Financial Times

«Аргумент»

Тбілісі. Пам'ятник Герою України Олександрові Мацієвському, розстріляному російськими окупантами за гасло «Слава Україні»